

камъни. От този вид има и в местността Горна̀ка. Цялата местност е копана от иманяри, които търсят златото на Крали Марко. На север от Цигумилката има пасище. До 1944 г. то било ползвано от каракачани. За него старите хора разказват една история, че един цар дошъл на лов в Козаревския балкан, но се загубил в мъглата и достигнал до една колиба на каракачани. Кучетата, които лаели силно, изведнъж се успокоили. Децата на овчарите лудували, но и те застанали по местата си, като се показал непознатият. Домакините го посрещнали и започнали да го гощават с мляко и сирене. Гостът на няколко пъти казвал: „Стига дава ядене!“. Накрая каракачанинът му зашлевил плесница с думите: „На чужда софра не се меси!“. Когато си тръгвал, царят му казал къде живее и му казал, при нужда да го потърси.

Минало известно време, каракачанинът заклал агне, приготовил дарове и тръгнал да търси своя незнаен гост. Като стигнал до посоченото място, видял, че това е царският дворец, а гостът му бил самият цар. Царят започнал да го гощава с различни ястия, а каракачанинът си мълчал, защото се страхувал царят да не си върне плесницата. Дошло дума за това и царят попитал защо тогава постъпил така. Гостът му обяснил, че при каракачаните има суров ред и закони, които строго се спазват от всички. Царят му дал 3 месеца срок да проучи слабостите в царството, за да въведат ред.⁹

МАНАСТИРЪТ

Има манастир по-надолу от язмото. На Летни Никулден - на девети май имяхми Масла. Който си обриче Масло. Ний имяхми. Разпрая ни мама три масла бяха нашти и станаха 150". Амчи месеха си хляб, питка, кравайчи. Хубо било. Сига веки... Аз онзи ден запалих идна свещ. На него ден, сига ляба

⁹ Инф. Георги Георгиев Христанов, р. 1942, средно, стр. техн. Зап. д-р Вл. Демирев, Д. Станчева, 11. 05. 2006 г., кв. Козарево, гр. Твърдица